

BISERIC'A SI SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in seputemana: DUMINECA.

PRETIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungari'a:

Pe unu anu 5 fl. - cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr.

Pentru Romani'a si strainitate:

Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.

PRETIULU INSERTIUNILORU:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contineu
cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.;
si mai sus 5 fl v. a.

Corespondentiele sè se adreseze Redactiuniei

„BISERIC'A si SCÓL'A.”

Ér banii de prenumeratiune la
TIPOGRAFI'A DIECESANA in ARAD.

Institutele de creditu.

Ne aducem bine aminte de timpulu, cand la anulu 1871 si respective 1872, s'a infiintatu celu dantaiu institutu de creditu romanescu, Albin'a din Sibiu. Traia p'atunci fericitulu intru aducere aminte Visarionu Romanu, fost odinióra redactoru alu Telegrafului Romanu. Elu celu dantaiu a conceputu ide'a de a se infiintá cu bani romanesci o banca romanesca. Si idei'a conceputa de dênsulu trupu s'a facut prin ajutorulu ilustrei familii Mocsonyi de Foen si prin sprijinulu puternicu, pre carele l'a aflat a-cesta salutaria ideia in societatea romanésca. Institutulu Albin'a si-a luatu inceputulu la a. 1872 si astadi a devenit u in societatea romanésca o adeverata potere, carea sustiene o multime de familii romanesci, si carea in acelasi timpu face multe servitii poporului.

Idei'a conceputa de nemuritorulu Visarionu Romanu n'a remas isolata. Romanii din tôte centrele romanesci s'au grupatu in jurulu acestei idei, si astadi multiemita bunului simtiu de asociare alu romanilor, mai ca nu este centru de viézia romanésca, in care se nu se fi infiintat astfelii de institute de creditu.

Si din norocire tôte aceste institute de creditu lueréza cu sporiu si cu bunu succesu, atât pentru actionari cât si pentru poporu.

Are romanulu ocasiune, cá in casulu de lipsa sè se adreseze la ai sei pentru imprumute ieftine, ca sè sè ajute in neajunsurile sale si se pôta duce o economia mai rationala.

Nu-i vorba pot se fie casuri, cá poporulu si respective plugarii nostrii se nu scie intrebuintia in modu rationalu creditulu, ce li s'a acónda. Dar acésta regretabila imprejurare este numai de natura transitoria, si nu incape nici cea mai mica indoéla, ca ómenii nostri, fie din patien'a proprie, fie din patien'a altor'a, cu timpulu de siguru au sè se inventie

cum au se intrebuintieze banii imprumutati pe cameta.

Pentru noi este inse unu faptu doveditu pe deplinu, ca capitalele intrunite in institutele de creditu de care vorbim sunt si vor fi o insemnata putere pentru desvoltarea poporului nostru pe terenulu economicu. Acestu insemnatu pasu facutu pre cale sociala pre terenulu economicu, nu este inse nici pe departe de ajunsu pentru o desvoltare mai estinsa pe acestu terenu.

Trebue deci cá institutele de creditu, biseric'a si societatea romanésca se faca unu altu pasu inainte.

Trebue se ne cream o industria capace a tiené concurrentia cu industri'a poporelor mari di lume.

S'a facut si pre acestu terenu o frumósa si salutaria incercare prin reunii esistente pentru ajutorarea meseriasilor. Iu considerarea inse, ca astadi asia numit'a industria de mana nu mai pote tiené peptu cu succesu industriei de fabrica, este neaperratu de trebuintia, cá se gandim si se aflam modulu, cum se ne pregeatim ómeni cu cunoșintele, necesarie pentru cá cu posibil'a grabire se putem inactiva cu capitale proprii diferite industrii de fabrica. Chiar pentru acést'a este de neaperatu de trebuintia, cá ómenii angajati in servitiulu institutelor de creditu romanesci, se cugete asupr'a acestei afaceri, si din profitulu curatul, pe carele s'au indatinatu a-lu impartiti spre scopuri de binefacere se creeze stipendii pentru tineri romani apti de a se pregati si a-si insusí cunoșintele necesarii speciale pentru industri'a de fabrica. Ér apoi cand vom ave astfelii de ómeni se ne intrunim pe cale sociala spre a aduná capitale trebuintiose.

Supunem acéstá ideia apreciarii onoratului publicu si speram, ca precum pre cale sociala s'a facut multe lucruri bune, pana acum, vom puté face barem cât de putin si in acést'a directiune.

Serbatórea intimpinarii Domnului nostru Is. Chr.

Legea mosaica prescria, că muerile după nascerea unui prunc se consideră de necurate prin *siepte*, și după nascerea unei fetitie prin *patruspre-dieci* dile, după cari spălându-si vestimentele și scal-dându-se deveniau curate, dar numai pentru casa și conversarea socială. Drept-ca legea nu face amintire de spălarea vestimentelor și de scăldare, ca despre ceva ce se intielege de sine, dar că s-a observat acese de siguru, se arata nu numai din firea lucrului, dar chiar și din observanția traditională a Judeilor de astăzi. Abia după *patrudieci* de dile dela nascerea pruncului și după optdieci dela nascerea fetitiei veniau la locul săntu, aducându unu mielu de unu anu pentru ardere de tot, și unu porumbu său o turturea dreptu sacrificiu pentru pecatu. Daca era muereea seraca, atunci potă aduce și pentru ardere de tot, în locu de mielu, unu porumbu său o turturea. După aceste o declară preotulu la intrarea templului de *curată*. Primogenitulu, parte barbatescă, că primitia de nascere, se aducea la templu spre a fi prezentat Domnului, și se rescumperă cu cinci sicli de argint. (Unu siclu de argintu face cam 1 fl. 30 cr. v. a.)

Evangelistulu Luc'a ne spune (cap II. vers 22 și urm.) că spre a împlini acestu prescriptu alu legei, a venită maică Domnului patrudieci de dile după nascerea dñeșcului său pruncu la Ierusalim, ca se prezintă pre acestu primulu și unulu nascutu alu ei lui Ddieu, și se aduca sacrificiulu normatu prin legea Domnului. — Traia în Ierusalim pe atunci unu omu dreptu și evlavios, cu numele *Simeon*, carele primește dela duchul săntu promisiunea, că nu va gustă paharul mortii, pana-ce nu v'a vedé pre unsulu Domnului. Si pe când au intrat parintii cu prunculu Isusu „ca se facă pentru elu după datin'a legei”, dreptulu Simeon, carele venise *in spiritu*, adeca condusu de duchulu sănt, la templu, l-a luat în bratiele sale, și a binecuvantat pre Ddieu. Recunoscându apoi în miculu pruncu pe dñeșculu Mesia, pre mânătirea tuturor poporelor, pre lumin'a cea intru descoperirea neamurilor, și pre marirea poporului Israel, cere dela Stepanulu seu slobodire, eliberare din catusiele vietiei acestei, și primire în cealaltă viață, unde nu este nici durere, nici suspinare, nici alt ceva de acest fel. — Dara precum secșulu barbatesc, reprezentat pri evlaviosulu Simeon, astfelu și celu femeiescu în persoana profetesei *An'a*, aduce omagii sale pruncului dñeșesc. Acăstă, vedeva în etate de 84 de ani nedespartiendu-se dela templu servind lui Ddieu, diu'a și năptea, cu postu și rugaciune, înca lauda, pre Domnulu, și vorbia despre pruncu tuturor celor ce așteptau mânătirea în Ierusalim.

Biserică creștină a căutat de timpuriu ca se consacre intemplarei mai sus espuse o di corespondentă, și astfelu a instituit ea, patrudieci de dile

dela nascerea Mântuitorului, adecă în diu'a a 2. a lunei lui Febr., serbatórea „*intimpinarei Domnului*” (grec.: hypapante, lat.: occursus, festum praesentationis Chr. in templo); pentru că aducând parintii Domnului pre prunculu Isusu la biserică, evlaviosulu Simeon l-a *intimpinat*. Ea se numera la cele 12 serbatori mari domneschi ale bisericei ortodoxe. — La apusul a devenită ea o serbatore dedicată preacuratei Fecioarei *Mariei*, numinduse: *festum purificationis*, pentru că Maria cu această ocazie a adusu pentru sine sacrificiul de curătire, prescrisul de lege. Mai portă încă și numirea de: *festum candelarum* sau *luminum*, pentru că se serbeză ardiendu în biserică multe lumini, cari se și săntescu în acăstă di.

Intimpinarea Domnului s'a inceputu a se serba de timpuriu la resarită. Acumul *Metodie*, episcopulu Tirului, † 311. face amintire de ea în cuventarea sa despre Simeon, An'a și maică Domnului. *Grigorie*, episcopulu din Nisis, † 394., a compus o omilie pentru diu'a acăstă, carea s'a pastrat și pana în timpulu nostru. Cu toate acestea ea nu s'a serbatu decât sporadicu în unele tienuturi, și fară deosebită solemnitate. — Generală și solemnă a devenită serbatore acăstă abia în seclulu alu 6-lea, pe timpulu imperatului *Iustinian I.* (527—565). Anume, la finea anului 541 a erupt în Constantinopolea, și în partile învecinate, o epidemie cumplita, murindu în fiecare zi 5—10,000 de oameni. La acăstă se adaosse și alta calamitate, adecă cutremuru de pamentu, care facă mare stricaciune și omori multime de oameni. În aceste impreguri critice și timpuri de grea urgie a descoperit Ddieu unui barbatu cucernic, că calamitatile, de care e cuprinsa imperatiă, vor inceta în data ce se va asiada serbarea solemnă a intimpinării Domnului. Cuventulu descoperit se primi cu credință și bucurie, și în anul 542. în diu'a a 2 a lui Febr. se petrecă cu mare solemnitate intimpinarea Domnului. Facându-se priveghiere, procesiune comună, și rugându-se poporului lui Ddieu, incetără calamitatile de cari era bantuită Constantinopolea, și alte orase și orașe împériului bizantin. Deci în aducerea aminte de indurarea lui Ddieu s'a instituită serbarea generală a intimpinării Domnului, carea în biserică resarită și pana astăzi se serbeză cu multă pietate și solemnitate.

Dr. Tr. P.

David Nicóra,

asesoru consistorialu referinte, fostu protopretore, fost deputatu congresualu și sinodulu.

Unul căte unulu se ducu din barbatii nostri, cari odinioară au lucrat barbatesc la opulu celu mare alu despartirei ierarchice și la reactivarea autonomiei și constituinei noastre bisericescii.

Cu durere anunçiam de asta data, ca onorabilu nostru confrate si impreuna lucratoriu la vecinica cladire a bisericei Domnului, David Nicóra, asesor alu senatului epitropescu dela consistoriulu nostru din Aradu in urm'a unui morbu greu si indelungatu a incetat din viézia Martia trecuta in anulu 58 alu vietii si in anulu 29 alu fericitei sale casatorii.

Pre reposatulu lu-deplange neconsolabil'a s'a sociia Mari'a, nascuta Sierb, fiu sei : Aureliu si Valeriu, sororile : Alecsandr'a si Mari'a si numerosi consangueni si amici. Lu-deplangem noi toti cei ce cu densulu impreuna am servit in administratiunea bisericei si scólei nostre.

Nascutu din vechia familia romanésca a Nicorescilor din Giul'a, carei'a i-a apartinutu si fericitulu Moise Nicóra, barbatulu, carele elu celu dantaiu a conceputu si lucratu cu zelu si abnegatiune la despartirea ierarchica, — reposatulu invetiase inca din eas'a parintésca a iubí biseric'a si santele ei asiedaminte.

Cá teneru reposatulu dupa absolvarea studieloru au intratu in servitiu mai antaiu cá jurasoru comitansu in Aradu, ér dupa aceea functionà cá notariu comunalu mai antaiu in Misic'a, ér dupa aceea in Radn'a. La anulu 1861 fu instituitu de vice-notariu la comitatulu Aradului, din care functiune fù apoi numitul protopretore la Agrisiu, unde functionà cá atare pana la anulu 1867, cand prin congregatiunea comitetansa fù alesu de protopretore in cerculu Aletei.

La anulu 1882 fù alesu de catra sinodulu nostru eparchialu aradanu de asesoru referinte alu consistoriului nostru din Aradu, in care calitate functionà pana la sfersitulu vietii sale. Afara de acésta reposatulu a luat parte activa in afacerile bisericesci si scolarie, cá deputatu in sinodulu nostru eparchialu si in congresulu nationalu-bisericescu.

Reposatulu s'a distinsu in tot decursulu vietii sale publice prin o inima buna si prin multa bunavointia. Cá functionariu administrativu-politicu era iubitul de poporu, pentru ca i-ascultá bucuros durerile si necazurile lui, si era gat'a cu ajutoriulu seu in tot loculu ; ér cá functionariu bisericescu tinea multu la institutiunile si asiediamintele santei nostre biserici ; si facea tot ce-i era prin potintia pentru inaintarea bisericei si poporului credinciosu.

Remasitiele pamantesci ale defunctului s'au depusu Joi'a trecuta cu solenitatea meritata in cimitirul orasienescu din Aradu.

Servitiulu funebru a fostu oficiatul de ieromonachii : Augustinu Hamsea si Vasiliu Mangr'a, preotii Gavriilu Bodea si Ilie Dogariu si protodiaconulu Ignatiu Pap, in finti'a de facia a Pré Santiei Sale, parintelui episcopu Ioanu Metianu, a corpului functionarilor dela comitatulu Aradu in frunte cu dlu vice-comite Szatmáry Gyula, a primariului orasiului Aradu, dlu Salacz Gyula, a membrilor dela consistoriului

din Aradu, a corpului profesoralu si alu elevilor dela seminariulu nostru diecesanu din Aradu si a unui publicu alesu si numerosu, — care venise se dea tributulu din urma alu recunoscintiei barbatului, pre care mórtea ni l'a rapitu pré iute dintre noi.

Cantările funebrale le esecutà cu tota precisiunea corulu elevilor dela seminariulu diecesanu din Aradu sub conducerea dlui profesor Nicolau Chicinu.

La finea servitului divinu ieromonachulu Augustin Hamsea tienù unu discursu funebru, in carele dete espressiune condolentiei bisericei facia de acésta perdere.

Depunênd si noi o lacrima de durere pre mormentulu defunctului, rogâm pre Ddieu, că sufletulu lui se-lu asieze in locasiorile dreptilor, ér osemintelor lui se le fie tierin'a usiéra !

In veci amintirea lui !

Invetiatur'a celor doi-spre-diece apostoli.

Invetiatur'a Domnului prin cei doi-spre-diece apostoli catra popore.

(Continuare si fine.)

Cap X. Ér dupa impartasire (dupa saturare,) se multiamiti asiá ! „Îti multiamim tie, parinte săntă,¹⁾ pentru numele teu celu săntu, pe carele l'ai implântat (incourturat, inlocuit) in inimile noastre si pentru cunoștinția si nemurirea, ce ni le-ai facutu noue cunoscute prin feciorulu teu Isusu ; tie marire in veci. Tu, stăpâne atot puternice, ai zidit totale pentru numele teu, ai dat spre gustare ómenilor mancare si beutura, ca se-ti multiemésca tie, ér noue ni-ai daruitu mancare si beutura spirituala si viézia vecinica prin feciorulu teu. Mai nainte de totale i-ti multiamim tie, că-ci esti puternicu ;²⁾ tie (se cuvine) marirea in veci. Adu-ti aminte, Dómne de biseric'a ta, spre a o mántuí de tot reul si a o indeplini intru amórea ta ;³⁾ si aduna-o din cele patru vânturi⁴⁾ pre ea, care este săntita intru imperati'a ta, ce i-ai gatit'o ;⁵⁾ ca a ta este puterea si marirea in veci. Viia charul si tréca lumea acésta.⁶⁾ Osan'a fiului lui Davidu !⁷⁾ De este cineva sănt, se viia, de nu este, faca caintia ; Maranatha !⁸⁾ Aminu.“ Profetiloru inse li ingaduiti a rostí multiamite, câte voiescu.

Capul XI. Deci carele vine si ve invatia pre voi totale acestea, ce s'au spusu mai nainte, primiti-l.

¹⁾ Ioanu XVII, 11.

²⁾ Comp. psalm. LXXXVIII, 9 : Luc. 1. 49 ; Rom. IV, 21 ; XI, 23 ; II. Cor. IX, 8 ; Iovu X, 13.

³⁾ Comp. Ioan. XVII, 15 ; 1. Ioanu IV, 18.

⁴⁾ Comp. Mat. XXIV, 31 ; Zach. II, 6.

⁵⁾ Bare este săntita (prin sângele lui Isusu Christos, Evr. X, 10. 29 ; Efes. V, 25—21) spre mostenirea imperatiiei ce-i este gatita. Comp. Mat. XXV, 34.

⁶⁾ Dupa Tertulianu (Apolog. c. XXXIX) se rugau creștinii bisericei africane pentru amânarea sfersitului lumii (Oramus etiam — pro mora finis.)

⁷⁾ Comp. Mat. XXI, 9.

⁸⁾ Dupa patrologulu Bickell insémna formul'a acésta aramaica nu „Dominus venit“ ci „Domine noster, veni !“ (Domnulu nostru, vino !)

Ér daca invetiatoriulu insu-si s'a abatutu (dela ele) si invatia alta invetiatura intru returnare (acelor'a) nu-lu ascultati;¹⁾ daca inse (invatia) intru adaugerea dreptătii si a cunoscintiei Domnului, primiti-lu ca pre Domnulu.) Ér cât petru apostoli si profeti, asiá se faceti dupa invetiatura ($\delta\gamma\mu\alpha$) evangeliului.²⁾ Tot apostolul, ce vine la voi, sè se primésca ca Domnul. Dar nu va remané decât o di; si daca este de trebuintia si ceealalta; daca inse remâne trei (dile) este profetu mincinosu.⁴⁾ Ducêndu-se apostolulu, se nu iá nimicá decât pâne, pâna unde va avé se abata; ér daca va cere argintu, este profetu mincinosu. Si pre tot profetulu, carele vorbesce in spiretu, se nu-lu certati nici se-lu judecati,⁵⁾ că-ci tot pecatulu se va ertá, ér pecatulu acest'a nu se va ertá.⁶⁾ Dar nu tot celu ce vorbesce in spiritu, este profetu (adeveratu), ci daca are purtările Domnului.⁷⁾ Deci de pe purtari se va cunósce profetulu celu mincinosu si profetulu (celu adeveratu).⁸⁾ Si tot profetulu, carele in spiritu rînduesce o masa, nu mânanca dintrâns'a, daca nu-i cumvá profetu mincinosu.⁹⁾ Tot profetulu inse, carele invatia adeverulu, daca nu face ceea-ce invatia, este profetu mincinosu.¹⁰⁾ Dar tot profetulu celu probatu, adeveratu, carele face (cevá) cu privire la misteriulu lumescu alu bisericei, nu invétia inse, ca se faca si altii, câte le face insu-si, se nu se judece de voi;¹¹⁾ că-ci cu Dumnedieu are elu judecata; că-ci ast-feliu au facutu si profetii cei vechi. Ér carele dice in spiritu: „Dà-mi bani seau alta cevá“, se nu-lu ascultati.¹²⁾ Dar daca dice, ca se se dee cu privire la altii, ce-su in lipsa, nime se nu-lu judece.¹³⁾

¹⁾ Comp. II. Ioanu v. 10.

²⁾ Comp. Mat. X. 40; Luc. X. 16; Ioanu XIII, 20.

³⁾ Despre „ $\delta\gamma\mu\alpha$ “ vedi fapt. apost. XVI, 4; comp. Mat. X, 5—12; VII, 15—23; Luc. IX, 1—6; X, 4—21.

⁴⁾ Profeti mincinosi ad. invetiatori mincinosi, in care intielesu se intrebuinteza expresiunea acést'a adeseori in t. nou; vedi Mat. VII, 15; XXIV, 11; I. Ioanu IV, 1.

⁵⁾ Comp. Apoc. lui Ioanu II, 2.

⁶⁾ Comp. Mat. XII, 31; Luc. XII, 10; Marc. III, 28—30. — ⁷⁾ Comp. Mat. VII, 22. 23.

⁸⁾ Comp. Mat. VII, 15. 16;

⁹⁾ Brieni, esplicând loculu acest'a dice, ca masa, ce o rînduesce profetulu in spiritu, este menita pentru saturarea celoru flamândi si celoru insetati si ca profetul insu-si uu manâanca din acelu ospetiu, pentru ca se nu se para, cumcà ii erá aminte mai multu de sine Altii inse credu, cum că cuvintele $\delta\pi\zeta\omega\tau\delta\pi\zeta\omega$ sunt pote de intielesu despre ajunare si traducu prin urmare loculu „daca opresce profetulu o masa, seau cu alte cuvinte, daca rînduesce ajunare, va pazi hotarirea acést'a mai an-taiu insusi. — ¹⁰⁾ Comp. Mat. XXIII, 3.

¹¹⁾ Comp. fapt. apost. XXV, 9; I. Cor. VI, 1. 6.

¹²⁾ Com. Mat. X, 8; fapt. apost. VIII, 18: Micha III, 2.

¹³⁾ Ce se atinge de continutulu cap. alu XI. comp. Efes. IV, 11: „Si acel'a a datu pre unii apostoli, ér pre altii profeti, ér pre altii evangelisti, ér pre altii pastori si invetiatori.“ Apostolii didachiei corespund evangelistilor epistolei catra Efeseni, ei sunt vestitori caletori ai evan-gelinui; profetii si invetiatorii inse se asiédia si statornicu intr'o comună.

Cap. XII. Tot celu ce vine inse in numele Domnului, se se primésca, ér dupa aceea cercându-lu ve-ti cunósce, că-ci veti distinge intre drépt'a si stâng'a.¹⁾ Daca este drumetiu celu ce vine, ajutati-i lui, pe cât puteti; ér elu se nu remana la voi decât döue seau trei dile, dacă-i de trebuintia. Daca inse vre sè se asiedie la voi, de este meseriasiu, se lucreze si se mânânce²⁾; éa daca n'are meseria, provediti dupa mintea vóstra, cum nu intru nelucrare se traësca cu voi ca crestinu. Dar de nu vrea se faca asiá,³⁾ este negutiatoriu de Christosu.⁴⁾ Feriti-ve de unii cu acesti'a.⁵⁾

Cap. XIII. Tot profetulu adeveratu inse, carele vré se se asiedie la voi, este demnu de hran'a sa. De asemene unu invetiatoriu adeveratu este demnu si elu, ca lucratoriulu, de hran'a s'a.¹⁾ Deci se luati tota primitia din produsele linului si ale ariei, din boi si din oi si se o dati profetiloru, că-ci ei sunt archiereii vostrui. Ér dacă n'aveti profeti, dati sermânitoru. Daca faci pane ia primit'a si o da dupa mandatu.²⁾ Tot asiá, daca deschidi unu vasu de vinu seau de untu de lemn, iá primitia si o da profetiloru. Ér din bani si din imbracaminte si din tota avereia iá, dupa cum vei socotí, si da dupa mandatu.³⁾

Cap. XIV. In duminec'a Domnului inse adunându-ve, se frângeti pânea si se faceti eucharistia, dupa-ce a-ti marturisitu mai nainte smintele vostre, pentru-ca se fie curatul sacrificiulu vostru.¹⁾ Ér tot celu ce are cértă cu sotiu seu, se nu convinga cu voi, pâna-ce nu s'a impacatu ei,²⁾ ca se nu se profaneze³⁾ sacrificiulu vostru. Că-ci acest'a este, despre care s'a disu de catra Domnulu: „In tot loculu si timpulu mi se aduce sacrificiu curatul; ca imperatu mare sântu, si numele meu este minunatu intru popore.“⁴⁾

Cap. XV. Deci alegeti-ve vóue insive episcopi¹⁾ si diaconi demni de Domnulu, barbati blândi si ne-

¹⁾ Comp. Ion'a IV, 11; II. Cor. VI, 7.

²⁾ Comp. II. Tësal. III, 8—13.

³⁾ Asiá adeca precum mintea vóstra a provedintu de dênsii.

⁴⁾ V. s. d. unulu carele face din Christos unu mijlocu de cästigui neguatiorescu, unu crestinu neadeveratu, carele cauta numai a exploata numele seu de crestinu.

⁵⁾ Pe când cap. XI. trateaza de invetiatori, apostoli si profeti, in cap. XII. este vorba numai de crestini simpli.

¹⁾ Comp. Mat. X, 10; Luc. X, 17; I. Cor. IX, 13. 14; I. Tim. V, 17. 18.

²⁾ Comp. Numer. XVIII.

³⁾ Com. Mat. XXIII, 23; Luc. XI, 42; XVIII, 12

¹⁾ „Sacrificiu“ se numesce eucharisti'a si dupa evenimentul apostolicu: „Avemu altariu, dintru care a manca n'au voie, cei ce servescu cortului.“ Evrei XIII, 10.

²⁾ Comp. Mat. V, 23, 24.

³⁾ O expresiune intrebuintiata in test. nou. Vedi Mat. XV, 11—20; Marc. VII, 15—23; fapt. apost. X. 15. 21. 28; Evrei IX, 13.

⁴⁾ Malach. I, 11. 14.

¹⁾ Presviteri nu se amintescu nicairi, pentru că dadi-chi'a intrebuinteza âncă o expresiune comună pentru

iubitori de argintu si adeverati si probati ; că-ci si ei ve servescu servitiulu profetiloru si invetiatoriloru. Deci nui despretiuiti pre dênsii ; că-ci ei sunt onoratii vostri (οἱ τετυχόντες ὑμῶν) cu profetii si invetiatorii. Mustrati-ve inse intre olalta nu in mânia, ci in pace, precum aveti in evangeliu²⁾ ; si la tot celu ce gresiesce contr'a altui'a, nime din partea vostra se nu graësca nici se-i dee audiu pâna ce nu s'a caitu. Era rugaciunile vostre si elemosinele si tóte faptele asiá se le faceti, precum aveti in evangeliulu Domnului nostru.³⁾

Cap. XVI. Veghiati pentru viéti'a vóstra ; fâcliile vóstre se nu se stinga si copsele vóstre se nu se descinga,¹⁾ ci se fiti gata ; că-ci nu sciti or'a, in care vine Domnulu nostru.²⁾ Adeseori inse se ve adunati, cautând cele ce se atingu de sufletele vóstre³⁾ ; că-ci nu ve va folosi tot timpulu credintiei vóstre, daca nu v'ati facutu deplini in timpulu celu de pe urma. Că-ci in dilele cele de pe urma vor prisosi profetii cei mincinosi si seducetorii si se vor preface oila in lupi si amórea se va preface in ura ; că-ci, crescênd neleguiurea se vor urî unii pre altii, se vor preurmari si se vor trada si atunci se va aretâ insieletoriulu lumii ca fiulu lui Dumnediu si va face semne si minuni, si se va tradâ pamentulu in mânila lui, si va face fapte neleguite, cari nn s'a facutu nici odata din vecie.⁴⁾ Atunci va veni faptura omenesca in foculu cercarii si se vor sminti multi si se vor perde,⁵⁾ er cei ce au remasu in credinti'a lor se vor mântru chiar prin celu blastematu.⁶⁾ Si atunci se vor areta semnale adeverului,⁷⁾ mai ântaiu semnulu deschidieturei in ceriu, apoi semnulu vocii trimbitiei si alu treilea invierea mortiloru,⁸⁾ dar nu a tuturora,⁹⁾ ci precum s'a disu : Va veni Domnulu si toti săntii cu densulu.¹⁰⁾ Atunci va vedé lumea pre Domnulu venindu de asupr'a noriloru ceriului.¹¹⁾

amêndoue trepte mai inalte [episcopatulu si presviteratulu.]

¹⁾ Comp. Mat. V, 22 ; XVIII, 15—17 ; 21—35 ; II. Tim. IV, 2 ; Sirach X, 6.

²⁾ Comp. Mat. VI, VII ; Luc. XI, XII ; Colos. III, 17.

³⁾ Comp. Luc. XII, 35 ; Efes. VI, 14 ; I. Petr. I, 13.

⁴⁾ Comp. Mat. XXIV, 42. 44 si apocol. lui Ioanu III, 3.

⁵⁾ V. s. d. mânuirea sufletelor vóstre.

⁶⁾ Comp. II. Tim. III, 1 ; epist. lui Iud'a v. 18 ; Mat. XXIV, 3—14 ; 24—31 ; II. Tesal. II, 1—12.

⁷⁾ Comp. Zachar. XIII, 8.

⁸⁾ Prin Christosu insu-si, pe carele îlu vor blastemá acei'a, ee se vor sminti întrânsulu.

⁹⁾ Comp. Mat. XXIV, 3. 30.

¹⁰⁾ Comp. I. Tesal. IV, 13—11 ; I. Cor. XV, 51. 52 ; Mat. XXIV, 31.

¹¹⁾ Că-ci mai ântaiu vor inviai cei repausati in Domnulu intru intimpararea lui dupa apostolulu Paulu [I. Te-salon. IV, 16.] apoi va fi comuna inviare a tuturoru celor alalti, pentru ca fie-carele se-si ia plat'a dupa faptele sale.

¹⁰⁾ Comp. Zachar. XIV, 5.

¹¹⁾ Comp. Mat. XXIV, 30.

Fondulu religionariu gr. or. alu Bucovinei, substratulu, formareâ, desvoltarea. administrarea si starea lui de facia.

(Continuare.)

§. 20.

XVII. Schitulu Crisiceatecu.

Igumenulu Paisie din Crisiceatecu dice inaintea cõmisiunii, cumca biserica este didita de neguia-toriulu Tóderu Preda Hagiulu,¹⁾ éra proprietatile ei sunt :

1. Loculu de pe imprejurulu manastirii, care este daruit de rediesii din satulu Repujenit'a. In uriculu din 1 Martie 7276/1768 (Prot. imp. Nr. 191), subcristiul inaintea fostului mare stolnicu Constantin Cogalniceanulu de catra daruitorii locului Mihaiu Talpa capitanu, Constantinu, Talpa Grigore Botezu, Ieremia Botezu, George Talpa postelnicu, Catrin'a Botezu si Ioanu Cozm'a fost capitanu in Iasi, toti rediesi in Repujenit'a, dic acestia in privinti'a inceputului manastirii urmatorele : „Inca traind parintii nostri, sta pe mosie'a nôstrâ Repujenit'a langa isvoru in dreptulu Zalesciului pe o stanca o manastiéra, numita Crisiceatecu, inchinata s. apostolu si evangelistu Ioanu. Pentru neunirea calugeriloru inse, pe cuventulu episcopului ea au fost parasita si stricata, si asi loculu unde statuse, remase pustiu. Curend se lati intre omeni vorb'a, ca pe la diu'a santului, la isvorul unde statuse beseric'a, s'ar fi vediend o lumina. Aundind de acesta calugerulu Benedictu cuprinsu de dragoste catra Dumnedieu, elu ceru binecuvantarea se radice o beserica de lemn, si capetandu-o, subcristiul inca ca proprietari ai locului aceluia, i-au dat voia. Urmand dupa aceea la biserica aceast'a multe vindecari de bôle si neputintie grele, se decise neguia-toriulu Tóderu Preda Hagiulu,²⁾ de a face biserica de peatra, la care ne-am invoit si noi. Vediend deci noi, cumca Dumnedieu si-au ales loculu acesta intru laud'a sa si ajutoriulu crestiniloru am socotit, se-i dam acestei manastiri din mosiea nôstra Repujenit'a

¹⁾ Pumnul pag. 128 dice neesactu, cumca schitulu ar fi intemeiat de fratii rediesi Mihaiu si Constantin Talpa. El sunt numui daruitorii locului, pe care sta biserica. In locu de Hagiulu, Pumnulu ilu numesce Hadediulu, cétind reu numele dupa cum era scris Hadeziulu. In protocolulu imperatescu, el se dice „servischer Kaufmann“. Dara e mare indoéla de au fost el intr'adeveru de nationalitate serbu, caci la noi in tiara din vechime se afla famili'a mosinéna de mazili Preda. E fórt probabilu, ca Tóderu Preda Hagiulu omu amblat prin Orientu, dupa cum i arata conumele Hagiulu, carele se da numai celor ce cercetasera Ierusalimulu, va fi amblat in neguia-torie in tierile de prestre Dunare, in specialu in Serbi'a, si de acolo se va fi numit neguia-torie in tierile de prestre Dunare, in specialu in Serbia, si de acolo se va fi numit neguia-toriu serbescu. Cu sigureitate inse nu se poate dice neci una, neci alta, de óre ce despre famili'a lui mai de aprope nu se spune nimic.

²⁾ Asem. Wickenhauser, die deutschen Siedelungen in der Bukowina. Czernowitz 1885. pag. 31—33.

loculu, ce este pe imprejulu ei⁴. — Urméza deci si aretarea hotariului acestei parți, de care intre altele se dice, ca incepe in dreptulu partii de sus a satului Dumbravenii, situat peste Nistru in Poloni'a.³⁾

³⁾ Satulu acesta esista si astazi, dara cu numele modificat pe rusie Ghiubroviane. Locuitorii inse, carii, dupa cum arata si numele satului, erau colonisti Moldoveni, adi sunt cu totulu rutenisati. Tot aceea sorte o avura si cei din Stetiov'a, Serafinetiu, Jabie si alte sate dealungulu marginiei Galitiei despre Bucovin'a. La cei din Serafinetiu dupa cum m'am incredintiat insu-mi, se sustine inca tradiciunea, cumca sunt trecuti in Poloni'a din Moldova inca pe timpulu Voevodilor, din caus'a asuprileloru nesuportabile. Portulu mueriloru e inca si adi curatu moldovenescu. Intre ei mai provin inca nume ca: Placinta, Locusta, Aleman s. a. — Despre Stetiov'a istorisau repausatii, protopapa Lucesculu si actuariulu Dlujanschi, cumca in tineretiele loru fiind Lucesculu paroch tiner in Vascautiu de pe Ceremusiu, avend o afacere in Galiti'a, ar fi mas la unu tieranu din Stetiov'a. De cu sara i dise Lucesculu lui Dlujanschi romanesce, pentru ca sa nu intieléga copii si femeia tieranului, care era in casa, ca se mérga se dica servitorului seu, ca de nu are pe tota nöpte la cai, nu cumva se iae dela omulu de casa, ci se mearga in satu si se cumpere. Spre marea loru surprindere, o femeia betrana, carea de betranetie neci nu putea amblá, de pe cuptorul uimita de tot ei intreaba, ca de unde sciu ei moldovenesc, căci ea credea, ca, murindu-i de demult parintii si altii carii graia moldovenesc, ca inca este singurulu omu pe lume, care mai scie grai asi'a. — In Jabie (Zabie, satu in partea muntelui), dupa cum m'au asigurat unu barbatu insemnat fost la guvernulu tierii, carele luase parte la o comisiune de delimitare intre teritoriul Bucovinei si al Galitiei, sunt si acum mai mulți munti cu numa romanesci, ceea ce dice si D. Kaluzniacki in opulu numitu mai josu. Imprejurarea acésta inse cu atât mai patienu surprinde, cu cât prof. de universitate de aici Domnul Kaluzniacki in scrierea cea atât de pretiosa pentru noi: *Wanderungen der Rumunen* de Dr. Franz Miklosich, Wien, 1879 pag. 25—65, pe temeiulu documinteloru vechi din archivele Leovului si alu altoru impre'urari constateaza la 200 de colonii romanesci dealungulu Galitiei, dara si tinuturi intregi, precum au fost „Terra Bolechoviensis“. Se vede ca de aici se trage si vorb'a Bucovineniloru atât romani cât si russi despre un romanu, care vorbesce reu romanesce, de-i die: moldovan din Bolechow (woloch z' Bolechova.)

Dl. Kaluzniacki la pag. 50 reasumand espunerile sale, vine la urmatórele conclusiuni:

1. Die Rumunen entwickelten seinerzeit eine ungeheure Expansionslust und breiteten sich im Nordosten Europas im Laufe des XII. un XIII. Jahrhunderts bis in die Gegenden von Starekonstantinów und Ostrog aus;

2. sie haben sich im Laufe des XIII., namentlich aber im Laufe des XIV. XV. und XVI. Jahrhunderts auch in dem heutigen Galizien festgesetzt und hier als Krieger, politische Emigranten und Kaufleute, vorzugsweise aber als Bauern und Hirten eine Reihe von Ansiedelungen ins Leben gerufen, die nach ihnen den Namen der „walachischen“ erhielten;

3. sie haben, weil ihre Ansiedelungen nicht auf einmal entstanden und auch nicht überall ein unter sich zusammenhängendes Territorium bildeten, bald die Sprache der sie umgebenden Ruthenen angenommen, und schmolzen mit diesen letzteren auch sonnst in einer Weise zusammen, dass an den einstigen Aufenthalt der Walachen in Galizien gegenwärtig nur noch die Namen mehrerer Dörfer, Berge, Wälder, Bäche und Flüsse, dann die übri-

2. Jumetate din satulu Zvineacea. In chrisovulu respectivu dat de Grigore Ioanu Calimach Voda in Iasi la 12 Aprilie 7276/1768 (Prot. imp. Nr. 190) se spun urmatórele: Unu mazilu Tinta cu fratele seu venduse unoru nemti luterani, colonisati in Prelipce,⁴⁾ jumetate din satulu Zvineacea. Tóderu Naculu inse si verulu seu Tóderu Volcinschi, fusesera stapani ai celei alalte jumetati. Ginerii lui Tóderu Naculu, anume Tanase Goianu, Grigore Ciausiu si George Carpu se ridicara deci pe temeiulu dreptului de vecinete si castigara prin judecata indreptatirea, de a rescumpară acésta jumetate de satu dela colonistii nemti, pentru care le si platira pretiulu cumparaturii si cametele cu mai multu de 1500 de lei. Tóderu Hagiulu, carele didise manastirea, i totu punea la cale, ca se-i venda lui acea jumetate, dara mai eftinu decum o cumperaseră ei, de ore ce ar avea de cugetu, se o daruiasca manastirii sale, care este de totu seraca. De'i vor vinde-o ei in scopulu acesta mai eftinu, ca crestini vor avea si ei parte de pomană. Ginerii amintiti ai lui Naculu se si indupleca la acésta si vendu acea jumetate din Zvineacea lui Tóderu Hagiulu cu 1000 de lei, éra acesta o dăruiesce manastirii. Cumpararea si dăruirea se intarasce deci de catra susu numitulu Domnu.

(Va urmá.)

Dupre „Candel'a.“

gen im obigen Verzeichnisse angeführten Ausdrücke und unter anderen auch die Tracht und einige Sitten der galizischen Gebirgsbewohner, respective der Huelken erinnern.

La Români, s'a cum se dic ei acuma, Vlahii cehisati din Moravi'a, afara de mai multe cuvinte romanesci, audite de deputati nostri in senatulu imperialu dela deputatulu partii aceleia D. Dr. Mikyiska, publicate inainte de cătiva ani in „Aurora romana“, precum si de D. Miklosich in opulu susu citatu pag. 22—25, s'a pestrat si tradițiunea, cumca ei sunt veniti despre resaritul din tiara Turcului. Acésta ni-au spus-o la mai multi studenti români, intre carii D. con. Oreste de Rennei si D. prof. Dr. Ioanu Sbier'a, carii eram pe timpurile nôstre in Viena, unu tieranu simplu din tinutulu Meseritsch, carele neguitoria cu producte de ale munteniloru.

⁴⁾ Colnoisitii, acestia, meseriasi de tota man'a au fost adusi de administratorulu proprietatiloru contelui Stanislau Poniatowski, anume Rudolfu de Oettykier la Zaleszczyk cu scopu, cu se prefaca loculu acesta, pe atunci satu intr'unu oras in industria. Fiind ei protestanti din Saxon'a si mai alesu din giurulu Breslauului, voira se-si dideasea in Zaleszczyk biserica. Episcopulu polonu romano-catolicu dela Cameniția inse, le opri didirea. Din caus'a acésta atât Oettykier cât si Poniatowski insu-si se indreptara (in anulu 1759) catra Domnulu de atunci al Moldovei Ioanu Tóderu Calimach, ca se li incuviintieze nemtilor, ca se-si faca pe cele 51 de falci cumpurate dela boeriulu Manole si unde apucasera acum a-si face si case, o biserică. Incuviintarea li s'a dat cu multa bunavointia prin unu chrisovu domnescu din anulu 1760. Colonia acésta inse nu avu duratua lunga. Colonistii din mai multe cause se imprasciara, asia ca pe timpul delimitarii prin colonelulu Metigher la anulu 1782 se aflau numai 3, éra in 1784 numai 2 familii. Acuma inse nu se afla din colonistii aceia neci unulu. Vedi mai pe larg Wickenhauser, deutsche Siedelungen in der Bukowina 1. Bändchen. Czernowitz 1885. pag. 34—48.

D i v e r s e .

* Aniversarea mortii fericitului intru aducere aminte episcopului I. Popasu. Avându în vedere, ca la 5 Februarie v. c. se implinesc unu anu dela mórtea fericitului Episcopu alu Caransebesului, Ioanu Popasu, si tienêndu séma de meritele neperitóre ce si le-a cástigat, reposatulu Episcopu pe terenulu bisericescu si nationalu: P. S. S. actualulu Episcopu Nicolae Popea a dispusu, ca in tóte bisericile din dieces'a Caransebesului se se tienă parastasu pentru odihn'a sufletului reposatului seu predecesoru Ioanu Popasu. In comunele orasienesci a-cestu parastasu se va tiené in diu'a aniversàrii, adeca Luni in 5 Februarie st. v., ér in comunele rurale in Dumineca urmatore, 11 Februarie.

* Daru malestaticu. Maiestatea S'a pré glorio-sulu nostru Imperatu si Rege apostolicu s'a induratu pré gratiosu a doná pe sém'a comunei nóstre bisericesci din Balintiu cá ajutoriu la zidirea bisericei sum'a de un'a suta fiorini v. a.

* Hîmenu. D-nulu Gavrilu Papp, notariu cercualu in Sioimosiu î-si serbáza cununi'a astadi in 4/16 Februarie cu d-n'a Maria Bottón. Belesiu. — Felicitările nóstre !

* Dar pe sém'a corului plugarilor din Izvinu. Ilustr'a familie de Mocsonyi condusa de nobilele ei simtieminte pentru prosperarea intereselor nóstre culturale si nationale romane, avù marinimositatea a oferí corul vocalu alu plugarilor din Izvin 25 fl. v. a. in scopulu de a-si poté face o flamura a.s'a, fiindu acést'a o dorintia cardinala a membrilor coristi, sub carea dênsii sè se pôta cultivá tot mai multu si a se emancipá pe sine din intunereculu nesciintie, — se le indice calea cea adeverata catra scopulu salutaru si de folosu némului binelui comunu si alu patriei. Tot ilustra familie de Mocsonyi avù anca si acea marinimositate si intentiune nobila, ca a abonatu pe intregulu anu curentu diariulu literalu „Famili'a," care se trimitte gratuitu si la adres'a corului din Izvinu.

Deci, subserisii in numele loru si in numele corului vocalu alu plugarilor din Izvin vinu a esprim'a ilustrei familii de Mocsonyi cea mai profunda multiemita si recu-noscintia pentru marinimoile oferte, facia de cari vom si nisuí a ne aretâ demni si a poté corespunde conform scopului si menitiunei loru. — Bunulu Dumnedieu sustinea ilustra familie de Mocsonyi la multi fericiti ani, spre bu-curi'a si fericirea poporului romanu. — Izvinu, 19. Ianuarie 1890. Georgiu Piglea, m. p. parochu. Ioanu Mateica m. p. invetiatoriu.

* Balulu arangeatu de societatea „Progresulu" in Aradu in sear'a de 8 Februarie a. c. in sal'a edificiului corporatiunei industriale de aici a fostu o petrecere succésa. Balulu a fostu bine corcetatum, si petrecerea carea a fostu animata si confidentiala a durat pana deminéti'a. Succesulu materialu, precum ni se spune inca este indestulitoriu.

* Prelegerile publice, anunciate de noi in unulu din numerii din urma ai anului trecutu, cari din caus'a morbului, ce a grasatu in orasiulu nostru, au trebuitu se se amane se voru incepe Sambet'a viitore in 10 22 Februarie a. c. In acést'a di la 6 ore sear'a va prelege asesorul consistorialu Augustinu Hamsea in sal'a mare a seminariului diecesanu despre „individualitatea nationala si caracterulu specificu alu poporului romanu," ér corulu vocalu si music'a instrumentalala a elevilor seminariului va esecutá mai multe piese. Celealte prelegeri se voru anun-ciá successive.

* Casu de mórte. La 19 Ianuariu anulu current a reposatul in Domnulu confratele nostru Vasiliu Mirea, poporeanu fruntasiu si epitropu primariu in comun'a Birchisiu, protopresviteratulu Lipovei. Reposatulu in Domnulu a fost unu omu cu fric'a lui Ddieu, si cu buna rônduélă in afacerile sale casnice; ér cá epitropu bisericescu a ingrijit cu buna credintia banii bisericei, cari prin ingrijirea lui si sub bun'a conducere a parintelui protopresviteru tractualu Voicu Hamsea au sporit in modu imbucuratorioriu.

Reposatulu si-a incununat sfersitulu vietii sale prin o fapta din cele mai frumóse crestinesci. Densulu adeca la sfatulu binemeritatului nostru parochu si asesoru consistorialu din Birchisiu D. Marcu, a donatul din avere a s'a santei bisericei din nnmit'a comun'a considerabil'a suma de un'a miia fiorini val. a ustr. care suma cu câtev'a dile inainte mórte o a si predat faptice in posessiunea santei biserici din numit'a comun'a.

Depunênd si noi o lacrima de durere pre mormêntulu fericitului intru aducere aminte confrate aln nostru Vasiliu Mirea, rogâm pre Ddieu cá sufletulu lui se-lu asiedie in locasiurile dreptilor, ér osaminteloru lui se le fie tierin'a usiéra.

In veci amintirea lui !

* Necrologu. Confratele nostru Moise Albun, poporeanu fruntasiu din comun'a Benceculu romanu a fost greu incercat de sôrte perdiendu pre uniculu seu fiu cu numele Georgiu, in vîrsta abia de 21 de ani. Ddieu se mangaia pre parinti ér pre reposatulu Ddieu se-lu odichnésca !

* Medicina contr'a betiei. In Svedia si Norvegia obicinuita se pedepsesce cu inchisóre. Indata ce este inchisu, vinovatulu nu are alta mancare diminéti'a si sér'a decât o pâne si vinu séu rachie. de dupa cum celu arestatu bea vinu sau rachie. Dar pânea nu i se da decât intr'unu blidu plin cu vinu sau rachie, in care a statu muiatâ o óra. In prim'a di betivulu mânanca cu placere pânea, a dôua di ii pare mai putinu placuta. Putienu dupa aceea o primeșce cu o adeverata repulsiune. In genere in optu s'a dice dile acést'a produce asiá grétia, incât sunt prisoneri, cari nici intrunu chipu nu voiesc se manânce acea mancare, care li se da fara mila. Dupa ce se sfîrzesce acést'a cura, betivulu, afara de rare exceptiuni, este cu totulu vindecatu. Multi renuntia cu desevârsire la vinu, alu carui mirosu chiar le produce un desgustu nemarginitu. Cât ar fi de bine, se se introduca si la noi astfelui de lege !

F. d. "

* Colera in Italia. „Kreuz-Zeitung" aduce o scire din Turinu, in care se spune, că in Rom'a si Bologni'a s'a ivit in dilele trecute câte-v'a casuri de colera. Sensationala scire inca nu e pe deplinu adeverita. Diarulu amintitul nu spune, că murit'a vre-o persóna séu ba, de colera. Lucrurile inse stau cu multu mai reu in Abisini'a, unde dupa o telegrama din Rom'a, pestilentia bântue in modu inspaimântatoriu. Sunt dile, in cari morâte 3,000 de soldati.

* Incheierea socotiloru a institutului de credi-tu si de economii ca societate pe actiuni „Timisiana" in Timisiora pe anulu 1889.

Contul bilantiului.

Active :

Cass'a in numerariu	10396.85
Cambii	229147.25
Imprumutu hipotecariu	69671.75

Mobiliaru	392.59	
dupa amortisare	<u>39.25</u>	353.34
Interese de reescomptu anticipate		248.45
Giro-Conto		103.27
Diverse conturi debitore		69.68
		<u>309990.59</u>

Passive:

Capitalu de fondare	50000.—	
Fond de rezerva	12976.39	
Depuneri spre fructificare	195693.65	
Cambii reescomptate	35542.—	
Interese anticipate pro 1890	4161.59	
Dividende nereditate	193.—	
Diverse conturi creditore	112.89	
Profitu curatu	<u>11311.07</u>	
		<u>309990.59</u>

Contulu veniteloru si a sarciniloru.**Sarcini:**

Interese redicate si capitalisate	8766.89	
Salariu	1702.—	
Contributie erariala comunala	1387.06	
Interese de reescomptu	1555.29	
Contributie dupa interese la depuneri spre fructificare	877.57	
Chirie si spese de cancelarie	443.70	
Tiparituri si registre	130.91	
Competintia de timbru	66.84	
10% amortisare din mobiliaru	39.25	
Inserate	30.22	
Porto	3.56	
Profitu curatu	<u>11311.07</u>	
	<u>26314.36</u>	

Venite:

Interese :		
dela cambii escomptate	21009.94	
dela imprumutu hipotecar	<u>5299.47</u>	26309.41
Provisiune		4.95
		<u>26314.36</u>

Timisióra, 31. Decemvre 1889.

Em. Ungurianu, *Ioanu Miculescu,*
director. contabilu.
Georgiu Traila, Costa Maniu, Ioan Istiu, Alexandru Craciunescu,
membrui directiunei.

Subsemnatulu comitetu am esaminatu contulu presentu alu bilantiului precum si celu a veniteloru si a sarciniloru si confrontandu-le cu registrele principale si auxiliare a societătii tienute in buna regula, le am gasit in consonantia cu aceleia si exacte.

Ioan Suciu, Georgiu Craciunescu, Atanasiu Mercea, Aureliu Popoviciu.

„Timisian'a“ institutu de creditu si de economii ea societate pe actiuni in Timisióra.

1. acónda imprumuturi cambiale,
2. acónda imprumuturi hipotecare,
3. provede afaceri de incassare,
4. primește depuneri spre fructificare dupa cari solvesce 5% netto, contributiunea dupa interese o pórta institutului separatu.

Bani pentru a depune spre fructificare sè potu trimite prin posta la adres'a institutului si libelele de depunere se retrimitu iara prin posta.

Directiunea.**Concurs e.**

Conform conlusului Venerabilului Consistoriu din 21. Decemvre 1889 Nr. 5589, prin acest'a se escrie concursu pentru postulu de capelanu temporalu, in Banat-Comlosiu, sistemisatu pe langa Prea On. Domnu Iulian Bogdanu, cu terminu de **30 de dile dela prim'a publicare.**

Emolumintele sunt : jumetate din intregu beneficiulu parochiei, carea e de clas'a prima.

Dela reflectanti se pretinde ca recursele loru instruite conform legei organice si a Regulamentului pentru parochii, adeca conform §-lui 15. provediute cu testimoniu teologicu — avendu calculu laudabilu, testimoniu de cualificatiune pentru parochii de clas'a prima, se le substeña pana la terminulu indicatu Multu On. Domnu protopresviteru Paulu Miulescu in B. Comlosiu, si sè se prezinte in s. biserica spre a-si aretā desteritatea in oratorie — prin vre-o cuventare, precum si in cantare.

Alegându-lu capelanu va avea se seversiesca totē functiunile in si afara de biserica, pe langa folosirea unei jumetati din intregu beneficiulu acestei parochii, ér jumetate o va folosi parochulu concerninte.

B.-Comlosiu, 3. Ianuariu 1890.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu mine : PAULU MIULESCU, m. p. protopresviteru.

Conform Ordinatiunei Veneratului Consistoriu de datulu 28 Decemvre 1889. Nr. 1231/255. B. 1889. se escrie concursu pentru deplinirea postului de capelanu temporalu, pe langa preotulu neputinciosu Pavel Popoviciu, din parochia de class'a a II-a Parhid'a, protopresviteratulu Oradii-mari, cu terminu de alegere pe **25. Fauru (9. Martiu) 1890.**

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt :

1. Usufructulu pamentului parochialu de 36. jugere catastrale, aretoriu si fenatiu, éra 12 jugere pasiune ; — in jumetate coputatu representa 280. fl.

2. Competint'a de biru in bani 20 fl.

3. Venitulu stolaru intregu fara de nici o detragere 100 fl.

4. Cortelu liberu cu trei chilii si apartienetorele, precum si gradin'a de $\frac{1}{2}$ jugeru.

Capelanulu alegendu va avea a conduce oficiulu parochialu si a implini totē functiunile preotiesci in acest'a comuna pentru folosirea beneficiului sus espusu, éra dupa mórtea parochului neputinciosu va deveni in folosirea intregului beneficiu parochialu.

Competentii pentru acestu postu capelanalu, vor avea a produce cualificatiunea prescrisa in §-fulu 15. lit. b) din regulamentulu congresualu, avêndu recursele bine instruite si adresate comitetului parochialu din Parhid'a, ale susterne subsemnatului protopopu in Oradea-mare pana in 20 Fauru (4. Martie) a. c. éra pana la alegere in vreodumineca séu serbatore, vor avea recurrentii a se presentá in biserica din Parhid'a. spre a-si aretā desteritatea in cele bisericescii.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu : TOM'A PACALA, m. p. protopopu.